

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519010254
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8519010254.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, senát: predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a prísediaci sudcovia Mária Ciesariková a Katarína Eleniuková, v Starej Ľubovni na hlavnom pojednávaní dňa 15. júna 2020, v trestnej veci proti obžalovanému Z. G. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný Z. G., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom K., Y. XXX/XX, okres N. Y., v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je vinný, že

od presne nezisteného zdroja, najmenej od polovice roku 2017, najprv neoprávnene kupoval a inak zadovažoval omamné a psychotropné látky, a to hlavne kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín, ktoré v rôznych množstvách u seba v meste K., okres Stará Ľubovňa, ako aj na iných miestach v okrese Stará Ľubovňa neoprávnene prechovával a taktiež v okrese Stará Ľubovňa a iných okresoch Prešovského kraja, v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predával viacerým odberateľom, okrem iných S. O. z obce M., okres Stará Ľubovňa, S. K. z mesta N. G., okres Kežmarok a Z. O. z mesta K., okres Stará Ľubovňa, a to naposledy dňa 22.1.2019, kde pri jeho stretnutiach s menovanými osobami v chatovej oblasti v obci I. V., okres Stará Ľubovňa, metamfetamín neoprávnene predal S. O. za sumu 110,- eur, S. K. za sumu 100,- eur a Z. O. za sumu 50,- eur, kde následne bezprostredne po jeho stretnutiach s týmito osobami a následnom vykonaní osobných prehliadok u menovaných osôb:

- S. K., ktorý bezprostredne predtým časť kryštalického materiálu už požil, vydal jedno plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,41 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, a tiež s obsahom metysulfonylmetánu, pričom v uvedenom množstve ním vydaného kryštalického materiálu priemerný obsah metamfetamínu predstavoval 78,4 %, na základe čoho z uvedeného množstva vydaného kryštalického materiálu s uvedenou hmotnostnou koncentráciou metamfetamínu 78,4 % by bolo možné pripraviť najmenej osem obvykle jednorazových dávok na použitie, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa,

- Z. O., ktorý bezprostredne predtým spoločne s K. I., ktorý ho viezol autom, časť kryštalického materiálu už požili, vydal jednu zatavenú injekčnú striekačku s odlomeným modrým piestom, s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,18 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, a tiež s obsahom metysulfonylmetánu, pričom v uvedenom množstve ním vydaného kryštalického materiálu priemerný obsah metamfetamínu predstavoval 78,4 %, na základe čoho z uvedeného množstva vydaného kryštalického materiálu s uvedenou hmotnostnou koncentráciou metamfetamínu 78,4 % by bolo možné pripraviť najmenej štyri obvykle jednorazové dávky na použitie, schopné ovplyvniť psychiku užívateľa,

- S. O. vydal jednu zatavenú injekčnú striekačku s modrým piestom, s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,80 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, a tiež s obsahom

metysulfonylmetánu, pričom v uvedenom množstve ním vydaného kryštalického materiálu priemerný obsah metamfetamínu predstavoval 73,4 %, na základe čoho z uvedeného množstva vydaného kryštalického materiálu s uvedenou hmotnostnou koncentráciou metamfetamínu 73,4 % by bolo možné pripraviť najmenej pätnásť obvykle jednorazových dávok na použitie, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa,

pričom podľa prílohy č. 1 k zákonu NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene kúpil, predal, zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, a to jednak po dlhší čas a jednak na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona a nezistení priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody na 8 /osem/ rokov a 4 /štyri/ mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona súd obžalovanému zároveň ukladá trest prepadnutia veci, ktorú získal trestným činom, a to peňažnej hotovosti vo výške 226,65 eur.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 16 /šestnásť/ mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 písm. a/, písm. b/ a písm. c/ Trestného zákona, obžalovaný je po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povinný dostaviť sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok počas ochranného dohľadu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podal dňa 4.7.2019 tunajšiemu súdu obžalobu na Z. G. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona (ďalej tiež iba „Tr. zák.“), ktorého sa podľa obžaloby menovaný obžalovaný mal dopustiť tak, že: „si od presne nezisteného zdroja, najmenej od polovice roku 2017 najprv neoprávnene kupoval a ináč zadovážoval omamné a psychotropné látky a to hlavne kryštalickú látku obsahujúcu účinnú psychotropnú látku metamfetamín, ktoré v rôznych množstvách u seba v meste K., okr. Stará Ľubovňa ako aj na iných

miestach v okrese Stará Ľubovňa neoprávnene prechovával a taktiež v okrese Stará Ľubovňa a iných okresoch Prešovského kraja, v rôznych množstvách a za rôzne sumy neoprávnene predával viacerým odberateľom, okrem iných aj S. O. z obce M., okr. Stará Ľubovňa, S. K. z obce N. G., okr. Kežmarok a Z. O. z mesta K., okr. Stará Ľubovňa, naposledy však dňa 22.01.2019, pri ich vzájomnom stretnutí v chatovej oblasti v obci I. V., okr. Stará Ľubovňa metamfetamín neoprávnene predal S. O. za sumu 110,- €, S. K. za sumu 100,-€ a Z. O. za sumu 50,- €, kde bezprostredne po týchto ich stretnutiach s ním a následnom vykonaní osobných prehliadok, S. K. vydal 1 ks igelitové vrecúško s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,41 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 8 obvyklých jednorázových dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, Z. O. vydal 1 ks injekčnej striekačky s kryštalickým materiálom bielej farby o celkovej hmotnosti 0,18 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 4 obvyklých jednorázových dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa a S. O. vydal 1 ks injekčnú striekačku s obsahom kryštalického materiálu o celkovej hmotnosti 0,80 gramu s prítomnosťou účinnej látky metamfetamínu, z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 15 obvyklých jednorázových dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patrí účinná látka metamfetamín do II. skupiny psychotropných látok“.

Po prednesení obžaloby na hlavnom pojednávaní obžalovaný, po poučení podľa § 121 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej tiež iba „Tr. por.“) a § 257 ods. 1 až 8 Tr. por. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., teda, že je nevinný.

Následne súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného; čítaním zápisníc o výpovediach svedkov Y. H., Y. K., M. L., S. L., M. G., K. E., I. H., Z. I. a H. H.; čítaním znaleckých posudkov podaných v tejto veci a oboznámením obrazových záznamov z DVD nosiča tvoriaceho prílohu znaleckého posudku podaného F. N. I., oboznámením (prečítaním) prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky obsiahnutých v spise a tiež zvukových záznamov, vykonaním dokazovania vecnými dôkazmi, výsluchom svedkov S. K., Y. S., S. O., K. G., S. G., M. K., Z. O., S. Q., I. H., O. L., K. I., mjr. F. I. V., kpt. S. V. X., K. H., S. E., čítaním listinných dôkazov (vrátane listinných dôkazov zo spisov tunajšieho súdu sp. zn. 1T/78/2019, sp. zn. 1T/71/2019, 8T/11/2019, sp. zn. 1Pr/18/2019, sp. zn. 1Pr/20/2019, sp. zn. 1T/87/2019 a zo spisu OS Kežmarok sp. zn. 1Pr/76/2019), ako je podrobne zaznamenané v zápisniciach o hlavnom pojednávaní.

Na základe celého vykonaného dokazovania, vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru o vine obžalovaného, ktorého uznal vinným zo spáchania skutku tak, ako je ustálené na základe výsledkov vykonaného dokazovania (pri zachovaní totožnosti a jednoty skutku, nakoľko je zachované tak konanie obžalovaného, ako jeho následok) v skutkovej vete vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom sa súd stotožnil s právnou kvalifikáciou uvedeného konania obžalovaného tak, ako bola uvedená i v samotnej obžalobe.

Obžalovaný v konaní v celom rozsahu popieral svoju vinu, pričom poukazoval na to, že nikdy problémy so zákonom nemal. Popieral účel stretnutia dňa 22.1.2019 so svedkom O. i so svedkom O., ako aj popieral samotné stretnutie v uvedený deň so svedkom K.. Zároveň popieral, že by komukoľvek z nich v uvedený deň, ako aj kedykoľvek predtým, bol predal tzv. pervitín; poukazoval na to, že dôkazy proti nemu boli získané zo strany orgánov činných v trestnom konaní („OČTK“) nezákonne, na základe nezákonného, teda bez povolenia realizovaného sledovania iných osôb, navádzaním na výpovede proti nemu. Uvádzal, že vyskúšal marihuanu, ako aj metamfetamín - tento údajne naposledy užil tri dni pred zadržaním, a to na diskotéke v Martine, poukazoval však na to, že si ho nikdy nekupoval, ani nijako priamo nezabezpečoval, väčšinou bol ponúknutý na chate alebo diskotékach, a to osobami, ktoré ani nepozná.

Čo sa týka svedka S. O., poukazoval obžalovaný na to, že ho pozná asi rok dozadu, pričom tento ho navštívil v 22.1.2019 vo I. V., pričom v tom čase obžalovaný so sestrou K. G. a jej priateľom, svedkom S. G., odpratávali sneh, pričom s O. sa obžalovaný podľa svojho tvrdenia vtedy rozprával vonku, a to na vzdialenosť asi piatich metrov. Menovaný svedok O. ho mal podľa tvrdení obžalovaného navštíviť kvôli autu, ktoré založil v Žiline a následne ho odkúpil na podnet obžalovaného svedok I. H. s tým, že sa auto prepísalo na neho kým S. O. nevráti celú čiastku za auto I. H. nazad. Do prepisu obžalovaný nebol zainteresovaný, pričom podľa neho S. O. to nemal celé splatené, chodil za I. H. nech auto prepíše na neho, ktorému obžalovaný údajne hovoril aby to nerobil kým nemá všetky peniaze splatené, pričom O.

mal obžalovanému dávať za vinu, že ho s H. chcú o auto obráť a začal žiadať peniaze od obžalovaného, ktoré za to auto splatil a toto ho prišiel žiadať i na chatu vo I. V., kde mu mal obžalovaný vysvetliť, že s tým nemá nič spoločné, rozprávali sme sa maximálne 10 minút, O. odišiel preč, obžalovaný so sestrou a jej priateľom pokračovali v tom, čo robili dovtedy, potom sa vrátili do chaty, upratovali ju - obžalovaný mal upratať horné poschodie, a to vysávať ho.

V čase upratovania obžalovanému zvonil telefón, pričom si všimol SMS od svedka Z. O., že má peniaze, či môže prísť, pričom mu mal údajne vrátiť peniaze, ktoré mu obžalovaný požičal dávnejšie na výživné pre syna, a to 50,- eur. Z. O. vošiel do chaty, prišiel k obžalovanému, vrátil 50,- eur a odišiel s tým, že ho čaká nejaký kamarát, že odchádza naspäť do K., prešiel určite aj okolo K. G. a S. G., lebo boli na dolnom poschodí. S obžalovaným boli spolu max. minútu, dve, len ho poklepal po pleci, dal mu 50,- eur a išiel preč. Obžalovaný mal so sestrou a svedkom G. pokračovať v prataní, medzitým, nevie o ktorej, tam prišli S. Q. a M. K., ktorá tam bola až do 11.-tej do rána, kým tam neprišla razia.

Čo sa týka svedka S. K., obžalovaný poukazoval na to, že tohto videl raz v živote, na autoumyvárke v K., kde menovaný prišiel s jeho známym, svedkom S. E. zo N. G., ktorý bol s nimi celý čas a videl, že vtedy medzi obžalovaným a K. nedošlo k žiadnemu predaju K. tvrdenému predaju drog.

Obžalovaný v rámci svojej výpovede poprel, že by mal konflikty s vyššie menovanými svedkami, okrem už spomínaného auta čo sa týka svedka O..

K peňažnej hotovosti, ktorá bola u neho v tomto konaní zaistená, poukazoval na to, že pozostávala z vrátených peňazí od svedka O. a že v deň pred jeho zadržaním mu na uvedenej chate jeho sestra dala peniaze vo výške 180,- eur za psa, ktorého jej predtým kúpil, pričom z týchto všetkých peňazí podľa jeho tvrdenia si zakúpil cigarety, alebo ich dal S. G., aby mu kúpil cigarety v obchode vo I. V., teda chýbajúca suma predstavuje cenu cigariet - popieral, že by išlo o peniaze z predaja látky obsahujúcej metamfetamín svedkom O., O. a K., ako sa uvádzalo v obžalobe.

Celú obranu obžalovaného v predmetnom konaní, jednak čo sa týka jeho samotnej výpovede, ako aj čo sa týka jeho vyjadrení k jednotlivým ďalším vykonaným dôkazom, ich vysvetľovania či interpretácií, súd na základe výsledkov celého dokazovania vyhodnotil ako účelovú a nepravdivú, robenú v snahe vyhnúť sa odsúdeniu a uloženiu trestu.

Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti kladenej mu za vinu primárne a priamo usvedčujú výpovede svedkov M. O., J. O. a M. K., ktorí pri vypočutí na hlavnom pojednávaní potvrdili kúpu tzv. pervitínu od obžalovaného dňa 22.1.2019; ďalej obžalovaného usvedčujú prepisy a zvukové záznamy komunikácie medzi obžalovaným a uvedenými svedkami z 22.1.2019, ako aj výsledky znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/207 Košice vo vzťahu k veciam dňa 22.1.2019 menovanými svedkami vydaným, obsahujúcim kryštalické látky s prítomnosťou metamfetamínu v koncentráciách zodpovedajúcich ustálenému počtu obvykle jednorazových dávok na použitie schopných ovplyvniť psychiku užívateľa tak ako je uvedené v skutkovej vete vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Výpovede svedkov L. S., P. I. a P. H., ktorí vyššie menovaných svedkov v rozhodný deň priviezli do I. V., a to i keď títo neboli svedkami priameho odovzdávania, resp. kúpy tzv. pervitínu, podporujú výpovede O., O. a K. o ich nachádzaní sa v rozhodnom čase vo I. V.. Ďalej, síce nepriamo, ale v logických súvislostiach jednoznačne v smere spáchania žalovanej trestnej činnosti, usvedčujú obžalovaného i výsledky ďalších na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov.

V prvom rade treba poukázať na to, že obžalovaný sa dňa 22.1.2019 vo I. V. stretol dokopy s tromi, vzájomne sa nepoznajúcimi osobami (svedkovia O., O. a K.), u ktorých všetkých následne boli zaistené kryštalické látky obsahujúce metamfetamín, a ktorí všetci vo svojich výpovediach potvrdili, že sa v rozhodnom čase stretli práve s obžalovaným a že danú látku od neho zakúpili, pričom užívanie tejto látky nielen u nich, ale aj samotným obžalovaným preukázali výsledky toxikologických vyšetrení.

Svedok S. O. na hlavnom pojednávaní dňa 18.11.2019 vo svojej výpovedi uviedol, že spoznal obžalovaného keď si od neho kúpil pervitín, nevedel uviesť kto mu dal na obžalovaného kontakt, nevedel presný dátum tejto prvej kúpy a „spoznania“ sa s obžalovaným, poukázal na to, že to bolo niekedy v čase keď svedkovi zomreli rodičia, následne pri vysvetľovaní rozporov so skoršou výpoveďou uviedol, že keď

mu zomreli rodičia tak fungoval najprv v Bratislave, takže to môže byť dva roky čo pozná obžalovaného. Uviedol, že si kúpil od obžalovaného pervitín zopárkrát, lebo väčšinu času trávil v Bratislave a keď chcel tak si kupoval pervitín v Bratislave. Nevedel to spočítať presne, avšak výslovne uviedol, že 8-krát si kúpil od obžalovaného pervitín, pričom dodal, že keď bol na východnom Slovensku a chcel si ho zohnať tak sa ozval práve obžalovanému, niekedy možno 4 mesiace aj pol roka sa mu neozval. Svedok zároveň v zásade v súlade s výpoveďou v prípravnom konaní popísal aj predmet a priebeh jeho stretnutia s obžalovaným vo I. V. 22.1.2019, ako aj okolnosti následného zadržania svedka. Najmä výpoveďou menovaného svedka je preukázané, že konania kladeného mu za vinu, sa obžalovaný dopúšťal závažnejším spôsobom konania (§172 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.), a to po dlhší čas (§ 138 písm. b/ Tr. zák.). I keď na hlavnom pojednávaní svedok O. uviedol, že tak často ako to uvádzal vo výpovediach v prípravnom konaní tzv. pervitín od obžalovaného nekupoval, v súhrne jeho vyjadrenia na hlavnom pojednávaní, že pozná obžalovaného asi dva roky, spoznal sa s obžalovaným keď si od neho kúpil pervitín, pričom si ho od neho kúpil 8-krát, jednoznačne preukazujú danosť dlhodobosti konania obžalovaného, v ktorom smere nič nemení vzhľadom na obsah výpovede svedka na hlavnom pojednávaní ani jeho vyjadrenie, že to teda nebolo tak často ako uviedol v prípravnom konaní a jeho obhajca mu povedal nech to už nemení.

Vo vzťahu k obsahu výpovede obžalovaného o dôvodoch stretnutia sa s menovaným svedkom vo I. V. dňa 22.1.2019 je z pohľadu súdu logicky nepochopiteľné, prečo by obžalovaný, pokiaľ účel stretnutia so svedkom O. mali byť iba ním uvádzané peniaze za auto, túto skutočnosť neuvádzal už pri výsluchoch v prípravnom konaní, resp. už pri výsluchu po podaní obžaloby pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného podľa § 238 ods. 4 Tr. por.. Je absolútne nepochopiteľné, a to aj berúc do úvahy „taktiku obhajoby“ vo všeobecnosti, aby obžalovaný vediac čo mu je kladené za vinu, od počiatku sa nebránil minimálne vo vzťahu k časti skutku týkajúcej sa M. O. uvádzaním týchto skutočností, o to viac, že obžalovaný bol v danej veci navyše stíhaný väzobne. Ďalej je logicky neakceptovateľné prijať tvrdenia obžalovaného o tom, že vediac, že za ním chce svedok O. prísť ohľadom toho, že bude od neho žiadať nejaké peniaze, ktoré mu obžalovaný nemá dôvod dávať, teda ako to obžalovaný viac menej naznačil s niečím, s čím on nič nemal, čo mu bolo nepríjemné a ho malo obťažovať, aby vôbec súhlasil s tým, že za ním príde a ešte mu aj uviedol kde sa v tom čase nachádza (k tomu viď prepis hovoru č.I. 773 spisu).

V tejto súvislosti je tiež obrana obžalovaného vyvrátená tým, že podľa výpovede obžalovaného v čase jeho rozhovoru s O. odpratával obžalovaný so svojou sestrou P. G. a jej priateľom M. G. sneh z cesty, v čom pokračovali aj po odchode O. a potom sa vrátili do chaty, upratovali ju a vtom mu zvonil telefón a všimol si SMS od J. O.. Pritom z výpovede svedkyne P. G. na hlavnom pojednávaní 18.11.2019 však vyplynulo, že svedok M. G. 22.1.2019 počas dňa na chate vo I. V. nebol - to isté vyplynulo i z výpovede M. G. na danom hlavnom pojednávaní, podľa ktorej v ranných hodinách 22.1.2019 mal odísť do práce a vrátiť sa v poobedňajších hodinách. Podľa svedkyne P. G. mohlo byť „tri, štyri, päť, šesť hodín“, podľa svedka G. vrátil sa okolo „tretej, štvrtej“ - tu súd poukazuje už len na čas kedy sa stretol obžalovaný so svedkom O.. Navyše podľa svedkyne P. G. mal byť obžalovaný istý čas mimo chaty asi 10 - 15 minút, kde keď sa vrátil a pýtala sa kde bol mal povedať nech sa nestará lebo má nervy a potom jej mal povedať, že za ním bol nejaký chalan ohľadom auta, M. G. bol podľa nej vtedy v robote. Už len vzhľadom na tieto rozpory je zrejme, že výpoveď obžalovaného nemožno v tomto smere hodnotiť ako pravdivú, naopak, treba konštatovať, že zrejme ide zo strany obžalovaného o účelové tvrdenia o dôvode stretnutia so svedkom O..

V súvislosti s tvrdeniami obžalovaného vo vzťahu k svedkovi O. súd poukazuje i na to, že svedok I. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu volal obžalovaný, aby zavolať O., že ho otravuje ohľadom auta, peňazí a pod., uviedol zároveň, že O. obžalovanému vravel, aby H. (iba) dohovoriť, pričom sa o tom bavili s obžalovaným asi rok a pol dozadu, resp. naposledy predtým ako ho chytili, teda „asi v októbri, novembri 2017“, pričom súčasne svedok H. nijako nepotvrdil, že by O. mal priamo obžalovaného žiadať peniaze za auto, kde výslovne na otázku či za to auto O. žiadal peniaze aj od niekoho iného uviedol svedok H., že to nevie povedať. Naproti tomu svedok H. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že samotný obžalovaný bol s ním párkrát u svedka O. v mieste jeho bydliska, konkrétne uviedol, že to bolo štyri až päťkrát. Svedok O. pritom taktiež uvádzal, že obžalovaný mu predával pervitín na rôznych miestach (v Starej Ľubovni, Podolínci, ako aj u neho doma).

Výpoveď svedka O. spochybňoval svojou výpoveďou svedok O. L., ktorý bol so svedkom O. od 24.1.2019 podľa jeho výpovede asi dva až tri mesiace v jednej cele vo väzbe - podľa správy ÚVV a ÚVTOS Prešov

doručenej súdu 14.1.2020 však boli spolu v jednej cele len v období od 24.1.2019 do 1.2.2019. Svedok O. podľa vlastnej výpovede sa s D. L. nejako nebavil a ani iným menovaný tento svedok podľa neho nesedel, nik s ním nechcel hrať ani karty. D. L. však poukazujúc práve na rozhovory s O. podrobne popisoval užívanie omamných a psychotropných látok O., odkiaľ si tento mal uvedené látky zabezpečovať, avšak len vo všeobecnosti okolnosti o O. aute a prehratých peniazoch a pod.. Z pohľadu súdu absolútne spochybňuje vierohodnosť výpovede svedka L., najmä či skutočne ním prezentované skutočnosti sa dozvedel od O., viacero skutočností. Svedok L. výslovne uviedol, že obžalovaného nepozná a že o tom, o čom sa rozprával svedok s O., údajne nehovoril, vychádzajúc z jeho výpovede, absolútne s nikým iným. Samotný obžalovaný nevedel vysvetliť na základe čoho bol práve D. L. navrhnutý ako svedok v tejto veci, pritom v zmysle podania na č.l. 961 spisu ho vtedajšia obhajkyňa obžalovaného navrhla vypočuť s tým, že „objasní závažné skutočnosti súvisiace s touto trestnou vecou“. Ako bolo obhajobe známe, že práve D. L. je s O. v cele vo väzbe, že práve on vie o týchto skutočnostiach, kde opätovne samotný svedok podľa jeho výpovede nerozprával o skutočnostiach údajne mu prezentovaných O. vôbec s nikým, ani so svojim obhajcom, je potom viac než otáznne. Na strane druhej svedok L. výslovne potvrdil, že pozná z väzby S. G., ktorého aj dosť presne a podrobne popísal. S. G., ako je už vyššie spomenuté, je priateľom, resp. snúbencom sestry obžalovaného, P. G., ktorá jednak podľa správ z ÚVV a ÚVTOS Prešov navštevovala vo väzbe nielen obžalovaného, ako svojho brata, ale aj S. G.; obhajcom S. G. a O. L. v príslušných v tom čase vedených voči nim konaniach bola totožná osoba. S M. G. pritom svedok L. údajne taktiež o ničom nerozprával. Navyše M. G. v čase schválenia rozsudku vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/87/2019, kde bol obvineným, dňa 24.6.2019 už vo väzbe nebol, a 22.7.2019 je doručený súdu návrh na vypočutie svedka L. s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

Na základe takej objektívne ničím nepodloženej „zhody náhod“ sú dané viac než dôvodné pochybnosti o tom, že by skutočnosť svedkom L. prezentované boli mu známe práve od svedka O., a to už aj s ohľadom na čas kedy vôbec samotný obžalovaný začal v konaní z príslušných dôvodov spochybňovať dôvod stretnutia s O.. K údajným tvrdeniam svedka O., ako ich prezentoval svedok L., že u neho nebol nájdený celý kubík pervitínu lebo ho mal mať z Bratislavy a ešte po ceste ho stihol sfajčiť možno len odkázať na výpoveď samotného O., ako aj dodať, že v znaleckom posudku KEU PZ Košice ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/207 - na obrázku č. 1 je okrem iného zachytený i predmet č. 3, teda injekčná striekačka s kryštalickou látkou vydaná M. O. 22.1.2019, kde množstvo látky v nej dosahuje 11 dielikov (svedok O. uviedol, že obžalovanému vo I. V. dal peniaze a on mu dal „kubík pervitínu, gram, to je tých 10 dielikov“), rovnako ako aj vo fotodokumentácii z osobnej prehliadky menovaného (č.l. 705-706 spisu), pričom pri prehliadke motorového vozidla P. H. nebolo nájdené nič, čo by preukazovalo „sfajčenie“ časti pervitínu, ktorý mal svedok O. v čase zadržania pri sebe (najmä na taký spôsob konzumácie pervitínu potrebné sklo a pod. - viď č.l. 492 - 504 spisu). Teda či už 10 dielikov sa slangovo nazýva „kubík“ alebo „gram“ je zrejmé, že také množstvo bolo O. 22.1.2019 vydané a podľa všetkého nezodpovedá presne gramu ako jednotke hmotnostnej a výpoveď svedka L., osobitne o zdroji jeho informácií, spochybňuje i táto skutočnosť; navyše ani z výpovede svedka P. H., ktorý v rozhodný deň viezol M. O. autom, nevyplývalo nič, čo by svedčilo o tom, že by O. cestou či do alebo z I. V. mal užiť (akýmkoľvek spôsobom) tzv. pervitín.

Čo sa týka výpovede svedka Z. O., tento bol na hlavnom pojednávaní vypočutý 9.12.2019, kde svojou výpoveďou rovnako ako v prípravnom konaní potvrdil, že dňa 22.1.2019 vo I. V. získal od obžalovaného tzv. pervitín, a to za odplatu (ako svedok následne potvrdil pri vysvetľovaní rozporov s jeho výpoveďou z prípravného konania). Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 9.9.2019 o tom, že svedok sa za ním dostavil za účelom vrátenia peňazí, ktoré mu mal obžalovaný požičať na výživné pre syna, treba poukázať na to, že obžalovaný bol od prepustenia zo služobného pomeru v OS SR preukázateľne bez relevantných príjmov, i svedok H. potvrdil, že obžalovanému viackrát požičal isté sumy peňazí, pričom samotný svedok O. poprel, že by mu niekto, vrátane obžalovaného, požičieval peniaze na výživné pre jeho syna. Zároveň obdobne ako vo vzťahu k časti skutku kladeného za vinu obžalovanému, súvisiacej so svedkom O., je absolútne logicky neprijateľné, už s ohľadom na samotnú väzbu obžalovaného v tejto veci, prijať túto jeho obranu vo vzťahu k časti skutku súvisiacemu so svedkom O., nakoľko je absolútne nepochopiteľné, aby tieto skutočnosti, ktoré obžalovaný vo vzťahu k menovanému prezentoval až na hlavnom pojednávaní 9.9.2019, neuvádzal v rámci svojej obrany od počiatku, osobitne nielen pod hrozbou samotného trestu, ale už aj vzhľadom na skutočnosť samotného väzobného stíhania. Ohľadom údajnej účelovosti výpovede svedka O. z dôvodu, že mal byť nahneváný na obžalovaného, ako uvádzal obžalovaný, pre údajné rozbitie svedkovho vzťahu s O. G., súd opäť poukazuje na samotnú výpoveď obžalovaného, kde výslovne uviedol, že okrem veci súvisiacej s autom O. nemal žiadne spory ani s O., ani so svedkom K.. Teda následné uvádzanie tvrdení o nejakom

nepravdom, či pomstou vedenom konaní O. voči obžalovanému súd vyhodnotil iba ako účelové a i z týchto dôvodov odmietol následný návrh obžalovaného na vykonanie dokazovania výsluchom bývalej družky svedka O.. Taktiež treba poukázať na to, že skutočnosti uvádzané obžalovaným o údajnom dôvode návštevy svedka O. spochybňuje i obsah komunikácie medzi nimi pred jeho príchodom, kedy svedok zasiela najprv obžalovanému SMS či môže prísť s tým, že má aj eurá (č.l. 774 spisu) a následne v telefonickom rozhovore sa pýta obžalovaného „a nikto tam není“ (č.l. 775 spisu), kde je nanajvýš nepochopiteľné prečo by sa toto mal pýtať, ak by účelom jeho návštevy obžalovaného malo byť vrátenie údajného dlhu.

V rovnakom smere možno za účelové vyhodnotiť i výpovede a správanie svedkov P. G. a M. G.. Je totiž taktiež logicky nevysvetliteľné, aby sestra obžalovaného a jej snúbenec, majúci vedomosť o väzobnom stíhaní obžalovaného, skutočnosti, ktoré by ako také mali v zásade obžalovaného vyvíňovať minimálne čo sa týka časti skutku súvisiacej s O., prezentovali napriek väzobnému stíhaniu obžalovaného až na hlavnom pojednávaní, a to že ten, kto 22.1.2019 na chatu vo I. V. priniesol pervitín, mal byť práve svedok O., neuviedli skôr. V tejto súvislosti tiež vo vzťahu k svedkyňi P. G., za účelové v snahe napomôcť obžalovanému vyhodnotil súd jej tvrdenia o údajnom nátlaku na jej osobu počas prehliadky vykonávanej na dotknutej chate vo I. V. zo strany bližšie neidentifikovaného príslušníka PZ, nakoľko tieto jej tvrdenia absolútne v ničom nepotvrďuje a v zásade svojím obsahom vyvracia výpoveď svedkyne M. K., učená na hlavnom pojednávaní. Rovnako jedine ako výlučne účelové tvrdenia možno z pohľadu súdu hodnotiť vyjadrenia svedkyne P. G. o tom, že i dňa 28.2.2019 odmietla vypovedať z obavy ako budú na ňu tlačíť policajti - po prvé pri danom výsluchu bola prítomná obhajkyňa obžalovaného, takže rozumný podklad na takúto obavu bol z pohľadu súdu absolútne vylúčený a po druhé, samotné viac než suverénne vystupovanie menovanej svedkyne na hlavnom pojednávaní z pohľadu súdu nijako nesvedčí o tom, že by si, osobitne za prítomnosti obhajkyne obžalovaného, nevedela poradiť s prípadným „nátlakom policajtov“.

Obdobne i vo vzťahu k svedkovi M. G. v tejto súvislosti treba uviesť, že je rozumne neakceptovateľné, aby tento svedok po tom ako sám v trestnej veci vedenej voči nemu samotnému uznal vinu vo vzťahu k skutku, v súvislosti s prechovávaním metamfetamínu, pre ktorý bol stíhaný, majúci vedomosť o stíhaní obžalovaného (o čom bol oboznámený najneskôr pri výsluchu 4.3.2019 v tejto veci vedenej voči obžalovanému) vzhľadom na vzťah s ním a osobitne jeho sestrou, nežiadal o to, aby bol opätovne vypočutý vo veci vedenej proti obžalovanému a mohol prezentovať uvedené skutočnosti o údajnom protiprávnom konaní práve svedka O.. Navyše je z pohľadu súdu rozumne nevysvetliteľné, aby práve svedkovi G., ktorý ako sám uviedol nikdy predtým pervitín neužíval, Z. O. bez ničoho priamo navrhol či nechce pervitín a ten mu hneď nechal tak ako popisovali svedkovia P. G. a M. G..

Ďalej vierohodnosť výpovedí menovaných svedkov P. G. a M. G. spochybňuje i to, že v zásade obaja tvrdili, že obžalovaný počas ich prítomnosti v rozhodný deň chatu vo I. V. neopustil, čo však vyvracajú výpovede svedkov A. K. a S. Q.. Čo sa týka nejakých možných dôvodov pre krivé obvinenie obžalovaného svedkom O., žiadne rozpory medzi nimi neuvádzal ani samotný svedok, ani samotný obžalovaný vo svojej výpovedi; pokiaľ ide o výpoveď svedka M. Q. na hlavnom pojednávaní o údajných vyjadreniach svedka O. pred inou osobou na adresu obžalovaného spred roka a pol, podľa menovaného svedka mal o tom povedať samotnému obžalovanému - opäť treba uviesť, že napriek tomu počas celej doby tohto konania sám obžalovaný na žiadne takéto negatívne postoje svedka O. voči nemu nikdy nepoukázal (osobitne opäť súd poukazuje na výslovnú odpoveď obžalovaného pri výsluchu na hlavnom pojednávaní na poslednú otázku zo strany predsedu senátu na č.l. 987 spisu).

Čo sa týka časti skutku kladeného obžalovanému za vinu, týkajúcej sa svedka M. K., tento svedok na hlavnom pojednávaní 28.10.2019 popisoval okolnosti a dôvod svojho príchodu do I. V. dňa 22.1.2019, kde aj keď svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní sprvotoľ formuloval v tom zmysle, že nie je si istý či sa tam stretol práve s obžalovaným, pri odstraňovaní rozporov s jeho výpoveďou z prípravného konania následne výslovne uviedol, že sa stretol 22.1.2019 s obžalovaným a následne uviedol, že mu obžalovaného prišlo ľúto s ohľadom na trest, ktorý mu podľa svedka v tejto veci hrozil, a poukázal na pravdivosť svojej výpovede z januára 2019. V celom kontexte obsahu výpovede menovaného svedka na hlavnom pojednávaní je zrejmé, že sa mal v rozhodný deň stretnúť a aj stretol na príslušnom mieste práve s obžalovaným, a že od obžalovaného vtedy i zakúpil tzv. pervitín, z ktorého cestou z I. V. časť minimálne tento svedok (podľa jeho tvrdenia i svedok S.) užil ešte pred tým, ako bol zadržaný príslušníkmi PZ. Teda obžalovaný je usvedčovaný z trestnej činnosti kladenej mu za vinu i výpoveďou

svedka K., na čom nič nemení skutočnosť, že svedok mal v zásade do samotného trestného stíhania obžalovaného poznať iba pod prezývkou (pod ktorou ho poznal aj svedok O., pričom táto sa objavuje i v prepisoch telekomunikačnej prevádzky pri kontaktovaní obžalovaného inými osobami - vid' napr. č.l. 749 spisu, ako aj takúto - napriek tvrdeniam samotného obžalovaného v tomto smere - uviedol vo výpovedi vo vzťahu k obžalovanému i svedok S. E.). Svedok K. na pojednávaní uviedol, že dňa 22.1.2019 ohľadom stretnutia vo I. V. volal cez aplikáciu. Tvrdenia obžalovaného o tom, že svedka K. videl iba raz v živote a to na autoumyvárke v K. za prítomnosti svedka E., teda, že by v zásade medzi nimi iný kontakt nebol, sú vyvrátené napr. i obsahom prepisu hovoru (a samotného zvukového záznamu tohto hovoru) ako je na č.l. 742 spisu. I v tomto ohľade teda výpoveď a celkovú obhajobu obžalovaného nie je možné vyhodnotiť inak ako len účelovú.

Výpovede svedkov M. O., J. O. a M. K. vo vzťahu k otázke viny obžalovaného súd považuje za vierohodné a nijako sa nestotožňuje s obhajobou obžalovaného v tom smere, že by nimi menované osoby zakrývali vlastnú trestnú činnosť. V tejto súvislosti poukazuje súd tiež na tú skutočnosť, že všetci títo svedkovia boli v príslušných konaniach za nimi spáchanú trestnú činnosť právoplatne odsúdení, neboli zistené a náležite preukázané u žiadneho z nich žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili o snahe obžalovanému nejakou poškodiť. Práve naopak, v prospech obžalovaného čo do počtu a intervalov zakupovania omamných látok korigoval na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď i samotný svedok O., rovnako tak ako snahu v istom smere napomôcť obžalovanému možno vyhodnotiť i tvrdenia svedka O., že sa v zásade len takpovediac naslepo išiel spýtať obžalovaného či nemá pervitín (i keď predtým mu písal SMS s tým či môže prísť a že má aj eurá) a najvypuklejšia snaha napomôcť pokusom o zmenu výpovede obžalovanému jednoznačne vzišla na hlavnom pojednávaní zo strany svedka K., ktorého v tom zastavila až neschopnosť vysvetliť rozpory so skoršou výpoveďou a prehratie záznamu jeho telefonického hovoru s obžalovaným ešte z decembra 2018.

Páchanie trestnej činnosti obžalovaným v zmysle podanej obžaloby, i keď nepriamo, ale z pohľadu súdu taktiež viac než dôvodne prinajmenšom naznačuje, resp. nepriamo preukazuje i obsah v tejto veci získaných telekomunikačných záznamov či určitých obrazových záznamov z prílohy znaleckého posudku podaného F. I.. V tejto súvislosti možno len vyjadriť určité sklamanie nad tým kedy boli v prípravnom konaní vypočutí určití iní svedkovia a že i u nich nebol za účelom toxikologického skúmania odobratý príslušný biologický materiál. Už len napr. obsah obžalovanému zaslanej SMS ako je zaznamenaný na č.l. 741 spisu zo dňa 16.12.2018, čo bola síce nedeľa, ale v čase 12:29:13 h., či náhodou nemá cigarety - pričom i v nedeľu v dnešnej dobe, i v tom čase, bolo zrejme možno ich bez problémov zabezpečiť. Rovnako tak napr. komunikácia M. L. s obžalovaným z 22.12.2018 (č.l. 756) ohľadom „cigaretôčky“, ktorú by si chcel dať pred fitkom, v súvislosti s tým, že mal mu kamoš „vybaviť ale nevybaviť“, pričom komunikácia prebiehala v čase 13:46:58 hod., naznačuje v kontexte tohto konania viac než dôvodne, že skutočným predmetom danej komunikácie zrejme bolo čokoľvek iné len nie cigarety v klasickom ponímaní, resp. v rámci vyjadrení obžalovaného k dokazovaniu tzv. predtréningovú pumpu; obdobne obsah komunikácie S. L. s obžalovaným (č.l. 758 spisu), kde M. L. výslovne uvádza, že či obžalovaný bude mať pre neho „jeden“ lebo by „chcel potom na večer“, pričom uvádza obžalovanému, že je v Ľubovni, že si išiel zacvičiť a zavolá mu keď pôjde domov taktiež nesvedčí o relevantnosti obrany obžalovaného, že malo ísť o „predtréningovú“ pumpu a pod..

Ďalej nemožno opomenúť, že pri domovej prehliadke dňa 23.1.2019 v mieste trvalého bydliska obžalovaného bola okrem iného odňatá striekačka, ktorá na základe výsledkov znaleckého dokazovania vykonaného KEÚ Košice (vid' č.l. 351 spisu) obsahovala stopové, teda nevážiteľné množstvo metamfetamínu, pričom s ohľadom na všetky okolnosti možno i tejto súvislosti logicky prijať iba ten záver, že išlo o vec patriacu obžalovanému a v zásade vylučuje jeho tvrdenia, že by u neho neboli nájdené žiadne omamné a psychotropné látky, ako aj, že by si nekúpil, prípadne inak nezabezpečil takúto látku ako len formou prijatia náhodných ponúk na ich požitie na diskotékach alebo chatách.

Obsah látok dňa 22.1.2019 svedkami O., O. a K., na základe vyššie uvedeného preukázateľne zakúpených nimi od obžalovaného a nimi (čo sa týka O. a K. už len v zostávajúcom množstve po bezprostredne predchádzajúcej čiastočnej konzumácii) vydaných po ich zadržaní 22.1.2019, čo do koncentrácie účinnej látky metamfetamín jednoznačne preukazujú výsledky v tejto veci vykonaného znaleckého dokazovania KEÚ Košice, kde vo vzťahu k určeniu obvykle jednorazových dávok, ktoré by bolo možné z takéhoto jednotlivými svedkami vydaného materiálu možné pripraviť, vychádzal súd v každom jednotlivom prípade z minimálneho množstva tzv. bežných jednotlivých dávok drogy schopných

ovplyvniť psychiku užívateľa, určených zo strany KEÚ PZ Košice v posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/207 zo 14.3.2019, čo možno z pohľadu súdu stotožniť s pojmom obvykle jednorazová dávka na použitie (v zmysle ustanovení § 135 Tr. zák.).

Obvykle jednorazovú dávku na použitie nemožno určovať podľa osobných predispozícií toho-ktorého konkrétneho páchatela v súvislosti s užívaním psychotropnej látky, teda nie s ohľadom na mieru osobnej spotreby jednotlivého páchatela, ale s ohľadom na jej použitie ako také, t.j. vo všeobecnosti, nie v jednotlivom prípade toho ktorého páchatela. Už z hľadiska právnej úpravy, ale aj všeobecnej medicínskej etiky je vylúčené, resp. nie je možné zisťovať množstvo omamnej látky schopné ovplyvniť po jej užití psychiku konkrétneho jedinca, teda toto nie je možné v trestnom konaní zisťovať priamym skúmaním, teda podávaním konkrétnej osobe príslušných dávok metamfetamínu v koncentrácii aká bola zistená v tomto konaní vydaných veciach a sledovaním aké konkrétne množstvo vyvolá následky, resp. vplyvy na ľudský organizmus ako sú popísané napr. v bode 5./ znaleckého posudku MUDr. K., resp. na str. 9 znaleckého posudku KEÚ PZ Košice v posudku ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2019/207. Teda zisťovanie konkrétneho množstva psychotropnej látky potrebného na ovplyvnenie psychiky či už obžalovaného alebo niektorého z vyššie uvedených svedkov, ktorí si ju od neho zakúpili, nejakým klinickým experimentom kde by napr. znalec psychiater administroval (teda podával) dotknutej osobe omamnú látku a sledoval by klinické účinky, nie je prípustné nielen z hľadiska zákona, ale ani zo strany medicínskej etiky. Ako vo vyššie uvedenom posudku KEÚ PZ Košice (jeho str. 10 - čl. 343 rub spisu) uvádza, objektívne vyjadruje bežnú jednotlivú dávku drogy ako rozsah hmotností účinnej látky spravidla vo forme voľnej bázy, ktoré si bežný užívateľ aplikuje jednorazovo a je po aplikácii spôsobilé ovplyvniť jeho psychiku, pričom KEÚ PZ ako jediná inštitúcia na území SR zhromažďuje informácie o množstvách, koncentráciách a spôsoboch balenia omamných a psychotropných látok určených pre konečných užívateľov a na území SR zaistených, pričom s ohľadom na údaje odbornej literatúry určuje množstvá zodpovedajúce bežným jednotlivým dávkam, čo z pohľadu súdu na základe uvedeného v smere zisteného najmenšieho počtu tzv. „bežnej jednotlivé dávky drogy“ možno považovať za počet „obvykle jednorazových dávok na použitie“, nakoľko tento právny pojem musí pokrývať neurčitý počet prípadov vo všeobecnosti, a nemôže byť viazaný na jednotlivý prípad toho-ktorého konzumenta psychotropnej látky. Opačným postupom by mohlo dôjsť k absurdnej situácii spočívajúcej v tom, že napr. užívateľ psychotropnej látky, ktorý by ju užíval krátkodobo a bol by zadržaný s jej množstvom obsahujúcim určité percento metamfetamínu, ktoré by si aplikoval na viac krát, lebo účinok sa u neho dostaví už po požití nižšieho množstva, by bol trestne postihnuteľný podľa prísnejšieho zákonného ustanovenia (lebo by dané množstvo u neho individuálne predstavovalo napr. dostatok na 5 jednotlivých použití) a naproti tomu osoba, ktorá by prechovávala takú istú látku o rovnakom množstve a koncentrácii čistej psychotropnej látky, avšak potrebovala by (kvôli dlhodobému užívaniu a s tým spojenou určitejšou vyššou mierou vybudovanej návykovosti na ňu) na dosiahnutie jej účinkov požiť celé množstvo naraz, by bola stíhaná podľa miernejšieho ustanovenia.

Čo sa týka peňažnej hotovosti, ktorú mal pri sebe obžalovaný v čase jeho zadržania jej pôvodu, vykonaným dokazovaním je podľa súdu preukázané, že táto pochádza práve z predaja látky obsahujúcej metamfetamín obžalovaným vyššie menovaným trom svedkom. Rozdiel medzi celkovou sumou obdržanou od dotknutých svedkov a sumou zaistenou v tomto konaní môže mať viaceré príčiny, avšak aby išlo o súčet údajne vrátenej sumy od sestry obžalovaného za kúpu psa a sumy 50,- eur od J. O., po údajnej kúpe cigariet obžalovanému M. G. súd nepovažuje vzhľadom na celkovú rozpornosť a zrejmu účelovosť výpovedí obžalovaného a jeho sestry za dôvodné. Navyše samotný M. G. nijako nepotvrdil, že by bol po príchode 22.1.2020 na chatu z práce niekam sám odišiel, vôbec nie, že by išiel kúpiť obžalovanému cigarety do obchodu vo I. V. Údajné miesto, čas a dôvody vrátenia sumy 180,- eur obžalovanému jeho sestrou za psa z pohľadu súdu sú taktiež len účelové, nakoľko doma po dosť dlhú dobu od kúpy psa sestra obžalovanému peniaze nevrátila, zabudla, ale vzala ich a vrátila až na chate, kam podľa nej išli spolu. V tejto súvislosti poukazuje súd i na prepis hovoru ako je na čl. 770 spisu zo dňa 21.1.2019, kde volal obžalovaný na číslo evidované na matku M. G., a to ohľadom peňazí na nákup, teda nie je vylúčené, že z utŕžených peňazí vrátil neskôr niečo práve M. G., teda že sa vyrovnali za prípadný proviant obstaraný na chatu. V tomto smere treba poukázať i na výpoveď svedka M. Q., ktorý naproti tvrdeniam obžalovaného poukázal na to, že s obžalovaným večer 22.1.2019 išiel do K. - teda obžalovaný mohol utrátiť určitú sumu i počas doby kým sa po neho svedok vrátil a išli spať na chatu už aj s A. K., ktorá taktiež potvrdila, že na chatu prišla spolu s oboma menovanými (napriek tomu, že sám obžalovaný vo výpovedi tvrdil, že chatu neopustil a menovaná prišla iba s Q.).

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností a výsledkov vyššie uvedeného dokazovania súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/, písm. j/ Trestného zákona tak, ako je uvedené v skutkovej vete vo výrokovvej časti tohto rozsudku, majúc jednoznačne preukázané, že daný skutok spáchal obžalovaný, pričom týmto svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky uvedeného trestného činu, pričom na základe vykonaného dokazovania je zrejmé, že je za jeho spáchanie trestne zodpovedný, trestnosť činu nezanikla, obžalovaný bol v čase páchania skutku plne spôsobilý svoje konanie ovládať, ako aj rozpoznať nebezpečnosť uvedeného konania pre spoločnosť.

Vo vzťahu k obhajobe obžalovaného sa súd nestotožnil s námietkami obžalovaného o nezákonnom sledovaní a v dôsledku toho zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní. V tomto smere poukazuje súd na výpovede svedkov V. a X., ako aj na prečítané listinné dôkazy súvisiace so zadržaním a súvisiacimi úkonmi realizovanými vo vzťahu k osobám svedkov O., O., K., S., I. a H., ale aj Q.. Odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky obžalovaného bol riadne povolený rozhodnutím príslušného sudcu. Nepochybne pri tomto boli zistené skutočnosti nasvedčujúce možnému páchaniu trestnej činnosti príslušnými osobami, pričom nič z vykonaného dokazovania nenasvedčuje tomu, že by vo vzťahu k samotným osobám O., O. a K., ale aj Q., príslušníci PZ realizovali príslušné úkony s využitím sledovania v zmysle § 113 Tr. por. bez príslušného príkazu. Už na základe zistení z odpočúvania a záznamov telekomunikačnej prevádzky bolo nepochybne možné stotožniť dotknuté osoby, ako aj v príslušných informačných systémoch PZ zistiť možné spôsoby ich prepravy (čo pritom nevyklučuje i využitie už dovtedy prípadne o dotknutých osobách skôr známych informácií, napr. získaných z iných dôvodov v súvislosti s operatívno-pátracou činnosťou PZ), ako aj teda s využitím predpokladu o možnej trase týchto osôb späť z I. V. určiť miesta, kde ich možno zastaviť a náležitým spôsobom preveriť či sa trestnej činnosti aj dopustili. Všetky relevantné úkony vo vzťahu k samotnému obžalovanému, teda vo veci, v ktorej bolo v rozhodnom čase trestné stíhanie už začaté, boli podľa súdu realizované zo strany OČTK riadne podľa príslušných ustanovení Tr. por..

Vykonaným dokazovaním mal súd dostatočne preukázané i všeobecné otázky týkajúce sa osoby obžalovaného čo sa týka i povesti, ako aj svedka O. a jeho vierohodnosti, na základe čoho návrhy obžalovaného na vykonanie dokazovania výsluchmi ďalších svedkov v zmysle podaní doručených súdu 22.7.2019 a 12.9.2019 súd ako nedôvodné odmietol. Obdobne vzhľadom na riadne preukázaný priebeh úkonov realizovaných v súvislosti so zadržaním svedkov O., O. a K. odmietol súd ako nedôvodný i návrh na vykonanie dokazovania výsluchom príslušníkov PZ zastavujúcich vozidlá, v ktorých sa uvedené osoby v danom čase nachádzali.

Čo sa týka druhu a výšky trestu - u obžalovaného bola zistená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., teda, že pred spáchaním činu viedol riadny život, nakoľko z lustrácií jeho osoby vyplynulo, že z miesta bydliska je hodnotený všeobecne a v zásade kladne s tým, že mesto K. neeviduje žiadne sťažnosti zo strany spoluobčanov, nemá vedomosti o problémoch s jeho správaním na verejnosti, neeviduje žiadne priestupky ani iné delikty, ktoré by spáchal, nebol prejednávaný komisiou verejného poriadku. Rovnako v zásade kladné hodnotenia boli preukázané i z jeho pôsobenia v Ozbrojených silách SR, až na prípad, kedy bol kvôli preukázaniu užitia omamných a psychotropných látok s ním ukončený služobný pomer, čo však už nepochybne bolo súčasťou páchania tu žalovaného skutku. V príslušných evidenciách je u obžalovaného zaznamenaný jeden priestupok na úseku cestnej premávky, ktorú skutočnosť súd nepovažoval, i vzhľadom na povahu priestupku a čas jeho spáchania, za takú, ktorá by svedčila o tom, že pred spáchaním skutku kladeného mu v tejto veci za vinu by mal sklony k systematickému porušovaniu právnych noriem a nevedol riadny život. Priťažujúce skutočnosti podľa § 37 Tr. zák. u obžalovaného zistené neboli.

V danom prípade vzhľadom na povahu a spôsob spáchanej trestnej činnosti je nevyhnutné uložiť trest odňatia slobody, a to aj s ohľadom na zákonom ustanovenú sadzbu tohto trestu v ustanovení § 172 ods. 2 Tr. zák. (desať až pätnásť rokov) a rovnako i s ohľadom na z toho vyplývajúcu povinnosť súdu uložiť takýto druh trestu v zmysle § 34 ods. 6 vety druhej Tr. zák.. Zároveň vzhľadom na skutočnosť, že dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby v danom prípade predstavuje 10 rokov, nebolo možné uvažovať o podmiennečnom odklade výkonu tohto trestu u obžalovaného.

Súd však zároveň vzhľadom na výsledky dokazovania týkajúce sa samotnej osoby obžalovaného dospel k záveru, že trestná sadzba upravená v § 172 ods. 2 Tr. zák. by s ohľadom na okolnosti prípadu dané na strane samotného obžalovaného, bola i v jej dolnej zákonom ustanovenej hranici pre obžalovaného neprímerane prísna. V tejto súvislosti súd poukazuje, okrem vyššie uvedeného (kde súčasne treba poznamenať, že požiadavka na vedenie riadneho života sama osebe nemôže byť hodnotená ako mimoriadna okolnosť prípadu, pre ktorú by mohol súd pristúpiť k zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nakoľko ide o elementárnu požiadavku spoločnosti voči každému jej členovi) na závery znaleckých posudkov PhDr. P. a MUDr. K. k osobe obžalovaného, z ktorých vyplýva, že v správaní obžalovaného je predpoklad prispôsobenia, prevahy očakávateľných a primeraných reakcií až zvýšený príklon ku konvenčnosti, jeho osobnostná štruktúra je bez zjavných odchýlok od normy a bez deviácií aj napriek požívaniu omamných a psychotropných látok, hodnotový systém je zrelý, prevažne sociálne žiadúco orientovaný, obžalovaný prežíva ako dôležité blízke vzťahy, rodinu a partnerstvo a smeruje k stabilite, predpoklady k prevýchove sú značné, prognóza prevýchovy priaznivá (ZP č. 37/2019 podaný PhDr. P.), ako aj, že z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný (ZP č. 38/2019 podaný MUDr. K.). Tieto skutočnosti vo vzájomnom kontexte vyhodnotil súd v danej veci ako mimoriadne okolnosti prípadu, pre ktoré by použitie trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. v danom prípade bolo pre obžalovaného i na jej dolnej zákonom ustanovenej hranici neprímerane prísne, a pod vplyvom uvedených skutočností, resp. zistení, z pohľadu súdu pre ochranu spoločnosti, ale aj nápravu obžalovaného, možno dôvodne považovať za dostačujúce i uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Za dostatočný trest odňatia slobody tak súd v danom prípade považuje jeho uloženie v rozsahu 8 rokov a 4 mesiace (t.j. 100 mesiacov). Súd je toho názoru, že s ohľadom na čas páchania a povahu páchanej trestnej činnosti, ale aj s ohľadom na nepriznanie spáchania trestného činu a neoľutovanie jeho spáchania, resp. neučinenie vyhlásenia o vine, by znížením pod uvedený rozsah trestu už došlo k nedôvodnému postupu v prospech obžalovaného. V prípade, že by obžalovaný, hoci len pod vplyvom výsledkov vyšetrovania splnil podmienky na prípadné konanie o dohode o vine a treste, resp. ak by pred súdom učinil napr. vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., za ktorého v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR sp. zn. Tpj 55/2016 z 27.6.2017 (po prijatí takého vyhlásenia) môže byť per analogiam podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. i v konaní pred súdom po podaní obžaloby ukladaný trest odňatia slobody znížený až o jednu tretinu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu, mohol by obžalovanému v danom prípade vzhľadom na všetky skutočnosti týkajúce sa jeho osoby byť dôvodne uložený trest odňatia slobody v takto zníženom rozsahu až na 80 mesiacov. Takéto zníženie trestu však súd v tejto veci, vzhľadom na to, že zo strany obžalovaného v konaní v zásade v otázke viny nedošlo k absolútne žiadnej sebareflexii, nepovažoval za dôvodné, prihliadol však na jednoznačne pozitívne výsledky dokazovania v otázke možnosti nápravy obžalovaného, ako je uvedené vyššie a teda znížil postupom podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody tak, že uložil mu uvedený trest v celkovom rozsahu 100 mesiacov, ktorý v danom prípade z vyššie uvedených dôvodov súd považuje jednoznačne za plne spôsobilý dosiahnutia účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tak v smere individuálnej, ako aj tzv. generálnej prevencie.

Z vyššie uvedených dôvodov, pre ktoré súd pristúpil u obžalovaného k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody, súd zároveň postupom podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, majúc za to, že vyššie uvedené skutočnosti jednoznačne vylučujú predpoklad takej miery narušenia obžalovaného ako páchatela trestného činu, že by nebolo dôvodné prijať záver, že jeho náprava nebude lepšie zaručená v ústave so stredným stupňom stráženia.

Zároveň súd, majúc na základe všetkých vyššie uvedených skutočností jednoznačne preukázané, že suma 226,65 eur zaistená v tomto konaní obžalovanému nepochybne bola získaná spáchaným trestným činom, uložil obžalovanému popri treste odňatia slobody i trest prepadnutia uvedenej veci, a to podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. V prípade právoplatnosti tohto rozsudku vlastníkom uvedenej veci sa stáva štát (uvedenú skutočnosť v zmysle ustálenej judikatúry nie je potrebné výslovne uvádzať vo výroku o uložení trestu prepadnutia veci).

Súčasne, keďže obžalovaným spáchaný trestný čin je obzvlášť závažným zločinom, uložil súd obžalovanému i ochranný dohľad (podmienky a potreba uloženia iného ochranného opatrenia vzhľadom na výsledky dokazovania neboli dané), a to v rozsahu 16 mesiacov, ktorý vzhľadom na výsledky

dokazovania vo vzťahu k osobe obžalovaného súd hodnotí ako primeranú dobu, pričom okrem všeobecných povinností, ktoré musí podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. odsúdený po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v rámci povinného dohľadu dodržiavať, súd uložil podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému i obmedzenie, a to zákaz požívania návykových látok počas ochranného dohľadu, a to vzhľadom na zistenia o samotnej príležitostnej konzumácii omamných a psychotropných látok obžalovaným, hoci bez známkov závislosti.

Pre úplnosť súd poznamenáva, že okrem vyššie uvedenej peňažnej hotovosti, čo sa týka vecí uvádzaných v bode 7. podanej obžaloby, v zásade neboli zistené dôvody na rozhodnutie o nich v rámci trestu prepadnutia vecí, a to už vzhľadom na ich povahu, a s ohľadom na náklady s výkonom takéhoto trestu spojené ani ohľadne tam uvedenej prázdnej striekačky. O týchto veciach podstatne hospodárnejšie môže byť po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnuté postupom podľa príslušných ustanovení § 97 a § 98 Tr. por..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plyní lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.